

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. marts 2012
Kontor: Forskningskontoret
Sagsbeh: Britta Byvsgaard
Sagsnr.: 2012-0030-0648
Dok.: 355387

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 523 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Britta Kyvsgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 523 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om der findes evalueringer og/eller forskningsmateriale, der belyser virkninger og konsekvenser af at lade personer afsone med elektronisk fodlænke ud over de 5 måneder, som straffuldbyrdelseslovens § 78 a giver mulighed for, og findes der eventuelt betænkeligheder ved dette?”

Svar:

Ministeriet er ikke bekendt med forskningsmateriale eller evalueringer, der belyser virkninger og konsekvenser af at lade lovovertrædere afsone med elektronisk fodlænke ud over 5 måneder. I de europæiske lande, der ifølge en lidt ældre rapport har indført eller gennemført forsøg med fodlænkeordningen som alternativ til en afsoning i et fængsel, er tidsgrænsen typisk 6 eller 12 måneder (rapport fra 2002 fra Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht, Band 110). I Sverige og England er tidsgrænsen 6 måneder, og det samme gælder en forsøgsordning i tre kantonen i Schweiz, mens der i andre tre kantonen er en tidsgrænse på 12 måneder. 12 måneder er også grænsen i Holland og Frankrig. Justitsministeriet har ikke kendskab til evalueringer eller lignende vedrørende de fodlænkeordninger, der inkluderer afsonere ud over 6 måneder.

Der er gennemført en evaluering af den udvidelse af fodlænkeordningen, der skete i Sverige i 2001, hvor man forsøgsvis udvidede ordningen fra straffe på maksimal 3 måneder til straffe på op til og med 6 måneders straf. Denne evaluering viser bl.a., at der er lidt flere af dem med straffe over 3 måneder end af dem med straffe derunder, der overtræder vilkårene – henholdsvis 14 og 8 pct. Forklaringen på denne forskel kan være, at dem med længere straffe er relativt mere socialt belastede. De fleste vilkårsovertrædelser sker i begyndelsen af afsoningen i hjemmet, hvorfor den større andel vilkårsovertrædelser ikke antages at skyldes de længere straffe (Rapport 2007:1 fra Brottsförebyggande Rådet, Stockholm). I rapporten nævnes der intet specifikt om dem med straffe på mellem 5 og 6 måneder.

Det skal videre nævnes, at inden den svenske udvidelse af fodlænkeordningen fra en længstetid på 3 måneder til en på 6 måneder, havde spørgsmålet om den maksimale straf ved afsoning i hjemmet været drøftet af den svenske Straffsystemkommitté, som havde foreslået, at længstetiden blev sat til 1 år (Ett reformerat straffsystem, SOU 1995:91). Dette forslag blev imidlertid kritiseret af mange af de hørte parter. Den svenske regering mente også, at det ville blive vanskeligt at gennemføre længere tids afso-

ning i hjemmet på grund af de meget restriktive regler, der gælder for fodlænkeordningen. Regeringen gav endvidere udtryk for bekymring for, at længere afsoningstider ville indebære flere vilkårsovertrædelser, dels på grund af at de dømte udsættes for flere fristelser, når de i længere tid skal afsone i hjemmet, og dels fordi det kunne betyde, at ordningen ville komme til at omfatte klienter, som muligvis har ringere forudsætninger for at klare de krav, afsoning i hjemmet stiller. Den samme bekymring blev ikke fremført ved udvidelse af ordningen fra 3 til 6 måneder (Proposition 2004/05:34).